

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Trebue să triumfăm!

N'avem dreptul să fim îngrijorați, deși împrejurările sunt contra noastră. Răutatea, care își revarsă ură și calomniile asupra noastră, n'are nici o putere, când Isus își ridică brațul ocrotitor, poruncindu-i tăcere: „Pân' aici și nu mai departe.” Iar Isus știe când a sosit momentul potrivit pentru acest gest împărătesc, El vrea să încerce rezistența noastră și credința noastră. Rezistența noastră care o opunem tentațiilor și persecuțiilor inamicilor bisericii și credința noastră față de El, față de cel mai bun, cel mai ocrotitor și cel mai iubitor rege al regatului, care nu este din această lume.

N'avem motiv să fim pesimiști, căci lupta noastră numai prin triumf se poate sfârși. Căci Acela care pe noi ne conduce

totdeauna a fost, este și va fi învingător. Noi trebue să mergem pe cărările noastre vesel, drept, cu ochi strălucitori, cântând cântecul nostru etern, căci nici o instituție afară de **Biserica noastră**, n'are promisiunea Aceluia care totdeauna și-a împlinit făgăduințele sale, că puterile infernului nu vor învinge-o. Nouă însă ne-a spus pentru vecie: „Nici porțile iadului nu o vor birui pe ea.” (Biserica)

Nu trebue să fim întristați. Căci după greutățile îndurate, după ocară în care am avut parte, după umilințele suferite, după lacrimile vărsate și amintirea acestor neazuri va șterge-o mâna binecuvântată și albă, care a fost străbătută de cuiu, ca noi să putem suferi și birui: **mâna lui Isus.**

Dar ca să triumfăm în lupta noastră, trebue ca să ne întoarcem privirile spre „Ajutorul Creștinilor” spre Sf. Fecioară și să-o rugăm:

„Tu, Maică Fecioară, Mama lui Isus, Tu care într'atât l-ai iubit pe El că l-ai urmat și pe calea crucii, vezi, și noi îl iubim pe El mult, mult de tot. Dar noi suntem slabi și nestatornici. Iubirea noastră față de Fiul tău este un sentiment mare și frumos, dar încă n'a devenit vieața noastră. **Încă nu știm să trăim numai prin El și în El.** Încă nu știm să prețuim că avem leac, mângâiere, tărie pentru toate bolile, întristările și slăbiciunile noastre, în Fiul tău, în Sf. Euharistie.

Încă nu știm cum să luptăm, încă nu știm că cu ajutorul lui Isus, Euharisticul, putem birui lumea. Te rugăm învață-ne la a-

ceste, căci așa de bine le știi, din perseveranța ta dă-ne și nouă, du-ne la Sf. Cuminecătură, ca să simțim și noi, **curajul, optimismul și veselia** ade-

văratului creștin. Dacă Tu ne vei îndruma, Isus va fi totdeauna între noi și figura lui dulce și blândă ne va conduce la triumful definitiv. **I. B.**

După înviere.

Suntem după înviere.

Ce-am așteptat dela Domnul?

Ce i-am cerut prin postul nostru, prin rugăciunile noastre, prin înfrânările noastre, prin mila ce-am avut-o de alții?

Le-am îndeplinit cu sinceritate?

Nu cumva ne-am înăbușit atâtea poște, amânându-le în destularea pe altă dată?

Aceasta e o întrebare.

Intru cât ne simțim că am rămas alături de Isus? Cu cât ne-am legat mai mult de dânsul decât în anul sau în anii trecuți?

Ce-am cerut?

Am cerut *pacea*: pace în lăuntrul nostru, pace în legăturile noastre cu oamenii, pace pentru neamul nostru și pentru toate neamurile — așa, în înțelesul în care au vestit-o păstorilor îngerii, la venirea pe lume a Sfântului Prunc: „mărire lui Dumnezeu între cele de sus și pe pământ pace, între oameni bună învoire.” Așa, după cum neconținut a repetat-o, divinul nostru Mântuitor după înviere, de câte ori li s'a arătat ucenicilor.

Pacea aceasta nu-i decât intrarea sub jugul lui Dumnezeu, e îndeplinirea poruncilor Lui față de Dânsul, față de noi, față de aproapele, porunci îndeplinite din lumina minții, din imensitatea dragostei, din statornicia voinții, din harul dumnezeesc.

Omul ce îndeplinește voia lui Dumnezeu zi cu zi, lună cu lună, an cu an devine făptură cât mai asemenea și chiar asemenea lui Isus, devine fiul lui Dzeu.

Golgota a săngerat. Picăturile s'au prefăcut în funigei de sânge, răsfirându-se peste tot globul. Picăturile de sânge ni-au pătruns inimile, sfredelindu-le cu durere.

„Pentru voi am picurat, zic ele, ca să vă desrobesc de păcat, ca din nou să intrați în voia dumnezească.”

A te uita spre golgota numai într'o zi a anului sau numai o săptămână sau numai în timpul postului mare nu-i de ajuns.

Nu trebuie să-l perdem pe „Răstignit” nici-odată din ochi, căci prin moartea Lui ne-a dat

„învierea,” ne-a dat veselia, ne-a dat pacea.

Țintuit pe Cruce, prada durerilor celor mai grozave, El nu mai poate de mila noastră — nici atunci: ne dă o *Mamă*. La injuriile, la ironia, la bătaia de joc, la lovituri, El încă se roagă Tatălui: „iartă-le lor, Doamne, că nu știu ce fac.” Ultimele lui cuvinte sunt întărire în credință și în dragoste: „Doamne, în mâinile tale, îmi dau sufletul!”

Și „Răstignitul” coborându-se în mormânt și biruind moartea, ne-a arătat încă-o dată, că nu-mai *viața într'insul e învierea, biruirea morții sufletesti, și că cu învierea sufletului porțile mormântului se deschid în viața cea veșnică, viață de lumină, de gânduri cerești, de fapte bune.*

O perspectivă de radioasă activitate ni se deschide. Sfânta Tereza ne întărește speranța aceasta cu cuvintele: „Eu vreau să-mi petrec cerul făcând bine pe pământ.” Sau „*după moartea mea voi face să cadă o ploaie de trandafiri.*”

*

Să ținem în minte și în inimă cuvintele sf. apostol Pavel către Coloseni: „Deci de v'ați sculat împreună cu Hristos, căutați cele de sus. Cele de sus gândiți, iară nu cele de pe pământ căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dzeu.

Pentru aceea omoriți mădulele voastre cele de pe pământ: necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia care este

slujirea idolilor, mânia, aprinderea, răutatea, hula, cuvântul de rușine din gurile voastre. Nu grăiți minciuni unul altuia, desbrăcați pe omul cel vechiu dimpreună cu faptele lui și vă

imbrăcați în cel nou, după chipul Celui ce l-a făcut pe el."

Numai în sensul acesta au rost cuvintele: „Hristos a înviat! — Adevărat că a înviat!”

O. C.

Trei elevi de liceu

au fost aceia cari, acum două luni, l-au ucis în casa sa proprie, în miez de noapte pe deputatul Dr. Eusebiu Popoviciu.

Adică am ajuns până acolo că azi elevii intră noaptea în casele oamenilor, cu gândul să-i jefuiască și când întâlnesc rezistență,ucid!

Lucrul s'a întâmplat în București, capitala Țării! Liceul ai cărui elevi sunt ucigașii, este liceul Lazăr, „cel mai bun liceu din țară”; iar părinții lor sunt „familiile cele mai bune.”

Când le citim aceste lucruri, îngheață sângele în noi, dar... nu ne mirăm. Am așteptat de mult ca să vedem astfel de fenomene ivindu-se. Pentru că noi, de mult am constatat în Țara noastră un rău, un extrem de mare rău.

Acest rău este că din creșterea ce se dă în familie și ceea ce se dă azi în școală s'a uitat să se pună la temelie piatra care trebuie pusă în capul unghiului: *credința și frica de Dumnezeu*... E vorba natural, înainte de toate de București și de așanumitele „familii bune.”

Acolo constatăm — este adevărat, că numai ici și colo,

dar chiar pentru aceea foarte grăitor — că nu se știe de exemplu că cine a fost fecioara Maria, că ce sărbătorească creștinii la Paști.. pentru că unii dintre „domnii cei mari” cred a nu fi necesară o atare cunoștință. Acolo — dar azi și aici — nu există sfințenia căsătoriei, nici indisolubilitatea ei. Și prin urmare, nu există familie, ca unitate sfântă de creștere trupească și sufletească. Locul ei l-a luat conviețuirea, în toate formele ei, legale și ilegale până când nu se uresc oamenii, unii de alții. Aci, nu se nasc nici copii, iar dacă se nasc ei sunt schilozi trupește, dar mai mult sufletește: lipsindu-le Dumnezeu, părinții, patria, omenirea și idealul; dar stăpânând în ei tot iadul patimilor și toată setea după destrăbălări.

Apoi acești părinți nu vreau să știe ce este Biserica. Nu au auzit despre spovadă și despre sf. Cuminecătură. Nu trec pragul unui lăcaș de închinăciune decât numai pentru a asculta coruri și a căsca ochii la solemnități; dar genunchele lor nu știe să se îndoie înaintea unui altar! Iar fiii lor,

precum ne arată faptele, nu vor ști să respecte nici avutul nici viața aproapelui lor.

Și apoi aceste odrasle ajung în școală. În școala din care este exclusă educația religioasă, prin lipsa de înțelegere a conducătorilor învățământului, lipșiți și ei de „scrupule religioase.” În care educatorii sunt niște figuranți palizi, buni de scos afară la plângerea elevilor și a părinților influenți, atunci când li s'a aplicat rigoarea de care au nevoie. Din care este exclusă instrucția religioasă, în clasele ei mai mari, și înlocuită cu o filosofie și cu o concepție despre lume pe care nu o au nici profesorii și care se schimbă dela om la om, din zi în zi și după dispozițiunea momentană și porunca(!) instinctelor asupra beteagului lor suflet!

Nimic nu e în această școală „sub specie aeternitatis”; nimic nu poartă pecetea statorniciei afară de însăși nestatornicia și nestabilitatea.

Adeca odraslele neamului nostru român, făcut pentru eternitate, sunt aruncate pradă aplicării principiului filosofului grec: panta rhei, toate curg, toate se schimbă și — toate sunt bune ce-ți fac ție plăcere.

Să cerem dela Dumnezeu ca teribila crimă, săvârșită de copii de școală secundară să fie învățatură pentru țară, pentru guvern, pentru biserica ce se ține dominantă că chemarea lor este înainte de oricare altă îndatorire: crearea sufletului creștinesc al Neamului.

Noi, cei încopciați în Sfânta Biserică a Romei, de când ne știm, am ales așest stindard și deși bărfiți, deși loviți, deși suspectați, luptăm pentru el fără de frică.

Din activitatea Agrului.

— Corul. —

În ultimii ani ce au urmat războiului mondial, când toate instituțiile culturale au rămas aproape din temelie zdruncinate, o luptă aprigă pe teren cultural și în special pe terenul educației religio-morale, a început Agrul. —

Frământările sociale actuale sunt cu atât mai pronunțate cu cât pătura socială cultă încearcă să pătrundă tot mai adânc misterele sociale și tehnice ale secolului, iar pătura țărănească ar vrea și ea partea, ce cu drept cuvânt îi revine.

Azi, omenirea, ni se pare că stă față'n față cu un răsărit și un apus de soare. Ambele își au farmecele sale speciale și omul este chemat să aprecieze atât trăinicia cât și frumusețea lor. Aurora dimineții, îți prevestește o zi caldă de pri-

măvară, care înviorează întreaga natură, deschide ușile închise ale bobocilor de flori, desleagă limbile păsărilor în crânguri, înviorează fețele blăjine ale copiilor.

Apusul însă, îți fură ochii par'că mai ușor și nu numai muritorilor de rând, ci chiar mulți artiști au rămas nemuritori, prin nuanțele de culori ce le-au eternizat cu pensula la un apus de soare.

Poate că nu s'au cugetat că acesta este un apus, care îți prevestește o noapte, poate plină de furtuni, în care întregul omenesc doarme sau poate chiar se sbuciumă.

Asociația Agrului, a văzut bine și răsăritul și apusul acestui soare și mai ales urmările acestor două evenimente ale naturii și s'a hotărât să îndrumeze poporul ca să admire mai mult răsăritul ca apusul, deși poate că apusul e mai atrăgător. — Între zi și noapte, între bine și rău, între frumos și urât, între plăcut și neplăcut e deosebire. — Și atunci Agrul a venit cu sămânța sa ca să o

arunce în masa populară, nu cu puține jertfe și să nu credeți că acestei sămânțe nu-i trebuie multă apă la rădăcini, căci terenul pare cam sec.

Totuși munca nu rămâne fără roade. Lăsând la o parte programele, cari să desfășoare într'un mod solemn la Agrul în fiecare Duminecă, cu ocazia Sftilor sărbători ale Pastelui am avut cu toții ocazia să ne ridicăm eul nostru sufletesc înspre sferele cerești, când corul Agrului a intonat răspunsurile la liturghii în așa fel, încât numai a admira putem și pe Dl. Ștefan Elek ca un excelent dirijor, cât și pe toți acei coriști cari au cântat.

Nu putem să aducem decât laudă tuturor acelor cari și-au jertfit timpul și forțele pentru biserica română unită din Sighet, dând dovadă că mai sunt încă oameni cari vreau să-și jertfească o parte din timp pentru lauda lui Dumnezeu și binele public.

Credem că rândurile acestora vor crește și corul Agrului se va întări.

Calendar săptămânal.

22—28 Aprilie 1934.

- 22. Dumineca Mironosițelor Ap. Fapte 6, 1. Ev. Marcu 15, 43—47 C. Teodor Sich.
- 23. Luni Sf. M. George † 303 ap. Fapte 12, 1 Ev. Ioan 15, 17.
- 24. Marți M. Sava Stratilat.
- 25. Mercuri Ap. și Evg. Marcu
- 26. Joi M. Vasile
- 27. Vineri M. Simeon † 196
- 28. Sâmbătă 9 Martiri din Cizic.

Sărbătoarea S. m. Martir George. Tro-par vers 4. Ca un mântuitor al celor robiți și folosiți al celor săraci, dator al celor neputincioși, epărător al împăraților, purtătorule de biruință, mare Martir George roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne mântuiască sufletele noastre.

Condac vers 4. Lucrat fiind de Dumnezeu te-ai arătat lucrător preacinstit al evlaviei adunându-ți ție spicele virtuților, că sămânând cu lacrimi seceri cu veselie, luptându-te până la sânge ai câștigat pe Hristos și cu rugăciunile tale, sfinte tuturor le gătești iertare de greșele.